

31^e Zondag door het Jaar B

**Luister, Israël, de Heer is onze God, de Heer alleen!
De geboden die ik u heden voorschrijf,
moet ge in uw hart prenten. (Dt 6,4.6)**

Van leven naar eucharistie

Op basis van onderzoeken, vragenlijsten en statistieken van allerlei aard willen de sociologen de mensen rangschikken in verschillende soorten. Wanneer zij hun methodes toepassen op godsdienstig gebied, gebruiken zij daarbij godsdienstige normen zoals de mispraktijk op zondag. Om een zo duidelijk mogelijk inzicht te krijgen in de situatie, onderscheiden zij mensen die de zondagsmis bijwonen en anderen, gelovigen en niet-gelovigen, bewuste christenen en naam-christenen. Deze manier van benaderen is zeker nuttig. Toch kan de diepste overtuiging van de mensen, hun verhouding tot God, op deze manier niet volledig weergegeven worden. Deze verhouding is immers niet in categorieën uit te drukken. De opgang van de mensen naar God is er té delikaat voor.

Eerste lezing

Deuteronomium 6,2-6

Mozes sprak tot het volk en zei: "Vrees de Heer uw God door al zijn voorschriften en geboden na te komen die ik u opleg. Luister dan, Israël, en volbreng ze nauwgezet. Dan zult ge gelukkig zijn en talrijk worden in het land van melk en honing dat de Heer de God van uw vaders u heeft beloofd. Luister, Israël, de Heer is onze God, de Heer alleen! Gij moet de Heer uw God beminnen met heel uw hart, met heel uw ziel en met al uw krachten. De geboden die ik u heden voorschrijf, moet ge in uw hart prenten."

Tweede lezing

Hebreeën 7,23-28

Broeders en zusters, in het eerste verbond moesten meerderen priester worden omdat de dood hen belet in functie te blijven; maar Jezus' priesterschap is onvergankelijk omdat Hij in eeuwigheid blijft. Daarom is Hij ook in staat hen voor altijd te redden die door zijn tussenkomst God naderen, daar Hij altijd leeft om voor hen te pleiten.

Zulk een hogepriester hadden wij ook nodig: een die heilig is, schuldeloos, onbesmet, afgescheiden van de zondaars, hoog verheven boven de hemelen. Hij hoeft ook niet, zoals de hogepriesters elke dag opnieuw eerst voor zijn eigen zonden offers op te dragen en daarna voor die van het volk, want dit heeft Hij eens voor al gedaan toen Hij zichzelf ten offer bracht. De wet stelt als hogepriester mensen aan, met zwakheid behept; maar de eed die uitgesproken is nà de wetgeving wijst de Zoon aan, die volmaakt is in eeuwigheid.

Evangelie

Marcus 12,28b-34

In die tijd trad een schriftgeleerde op Jezus toe en legde Hem de vraag voor: "Wat is het allereerste gebod?" Jezus antwoordde: "Het eerste is: Hoor, Israël! De Heer onze God is de enige heer. Gij zult de Heer uw God beminnen met geheel uw hart, geheel uw ziel, geheel uw verstand en geheel uw kracht. Het tweede is: Gij zult uw naaste beminnen als uzelf. Er is geen ander gebod voornamer dan die twee." Toen zei de schriftgeleerde tot Hem: "Juist, Meester, terecht hebt Ge gezegd: Hij is de enige, en er bestaat geen andere buiten Hem; en Hem beminnen met heel zijn hart, heel zijn verstand en heel zijn kracht en de naaste beminnen als zichzelf, dat gaat boven alle branden slachtoffers." Omdat Jezus zag dat hij wijs gesproken had zei Hij hem: "Gij staat niet ver af van het Koninkrijk Gods." En niemand durfde Hem nog een vraag stellen.

Van eucharistie naar leven

Een ondubbelzinnig teken om te weten of iemand op weg is naar het Koninkrijk is zijn liefde. Alle persoonlijke en sociale aspecten van het leven zouden moeten doordringen zijn van het liefdevuur waarmee Christus ons heeft bemind. En om dit te realiseren moeten wij aan God niets offeren dan de totale gave van ons zelf.